

Som formand for Diakonhøjskolens Bestyrelse, er det mig en glæde at kunne være med til starten af et nyt kapitel for vores skole, - åbningen af Videnscenter for Diakoni og pædagogik.

I Diakonhøjskolens bestyrelse repræsenterer jeg jo den side der ønsker det sundhedsfaglige område på Diakonhøjskolen fremmet,- og noget af det, som vi ikke kan få nok af inden for vores område, er netop pædagogikken, - indlevelsen i det menneske man har til opgave at skulle møde og være med til at give en bedre tilværelse, på den ene eller anden måde.

Sognepræst Carsten Haugaard Nielsen, Christiansfeld, havde opgaven at produceret et stykke til brødremenighedens andagtskalender til datoen d. 21. januar.

Han skrev bl.a.:

Der er forskel på viden og på visdom. Viden er, når barnet på 6 kommer glad hjem fra skole og fortæller, at det har lært, at $3 + 6$ giver 9. Visdom er, når man kan give svar på, hvad meningen er med, - at $3 + 6$ er 9.

Viden er, når professoren har opdaget, hvordan menneskets gener er skruet sammen. Visdom er, når man ved, hvorfor generne tilsammen bliver til mig, og hvad mit liv skal.

Der er forskel på viden og visdom. Viden kan man få i skoler og på universiteter og af at læse bøger. Visdom får man af livet, erfaringen og eftertanken. ” – citat slut..

Når vi taler om videnscenter for Diakoni og pædagogik, vil det arbejde man i dette center skal udføre i høj grad bliver en kombination af viden og visdom.

Jeg tror mange har mødt spørgsmålet: Hvorfor er en diakonal institution at foretrække frem for en anden institution, et spørgsmål som selv de som arbejder på den diakonale institution kan have svært ved at besvare, - og hvorfor kan man spørge:

Fordi, man ikke ønsker at sætte sig højere end andre, - fordi man må sige, - jeg kan ikke påstå en diakonal institution gør tingene bedre end andre, - hvordan skulle jeg dog kunne det...

Resultatet af en mere konkret forskning og beskrivelser, konferencer om hvad diakoni og pædagogik i sammenhæng betyder for vort samfund, for vore institutioner, for vore hjælpeorganisationer, for vore kirkesogne og alt det arbejde som udføres her, både kræver og fortjener mere fokus, - og det kan blive vejen til, at man bliver noget bedre til at besvare spørgsmålet fra før:

Resultatet kan blive: At vi ikke skal fortælle at den diakonale institution gør tingene bedre end andre, - **men at den diakonale institution gøre tingene sådan og sådan, med baggrund i det og det.**

Der har aldrig været fokus på disse forhold, - vi har ladet diakonien indgå som et forholdsvis ukendt begreb, i meget brede sammenhænge, isoleret som ord indenfor de kristne aktive menigheder, - hvilket har gjort diakonien som begreb og som handling, utydeligt og som noget der svæver et eller andet sted i kirkens verden.

Måske er det meget naturligt, at i selve diakonisagen, sætter man individet som skal modtage tjenesten i centrum, og det har i denne ånd ikke været nærliggende at profilere diakonien.

Gennem årene har diakonien været tjenesten, udført med empati, med indlevelsen, - og i rigtig mange situationer - udført ud fra ønsket om at hjælpe et andet menneske, at sætte et andet menneske i fokus, - frem for at sætte den diakonale medarbejder i centrum. .

Det at sætte sig selv til side, og lade det menneske der har brug for hjælpen få alt fokus er jo indbegrebet af god diakoni.

MEN vi har så meget brug for at få mere håndterlige udsagn, dokumentationer, konklusioner og viden baseret på forskningsbaseret empiri, dokumenteret viden om, - hvad diakoni og pædagogik som samlet ordstilling besidder af kvaliteter.

Til at fremskaffe dette resultat kræves dygtige mennesker der både besidder viden og visdom.

Det vi skyder i gang i dag, - kan være banebrydende for at skabe klarhed og viden om hvad diakonien i dagligdag og tjeneste vil sige.

Det vil være medvirkende til at flere vil søge en diakonuddannelse på Diakonhøjskolen, og det isoleret vil være en vægtig begrundelse for at vi i bestyrelsen vil løfte fanen højt for dette projekt.

Vi vil få et internationalt, nationalt og velfungerende center, hvor det i fremtiden vil være stedet hvor de vidende og vise, - indenfor diakoniens område vil mødes og udvikle hinanden,

Det vil gavne udbredelsen af kendskab til diakoni for lægfolk, til diakoni for diakoner, og en øget fokus, og dermed en blåstempling i mange henseender.

I dag skal kontroversielle emner til høring i etisk råd, - vore politikere læner sig op af deres udmeldinger.

– Vi er et land bygget på kirkens fundament. Når videnscentret lader sin stemme høre over hele landet, - hvad vil så være mere naturligt end et diakonalt/ pædagogisk råd hjemmehørende på Diakonhøjskolen - som høres af samme politikere, - før der tages beslutninger som har med emner som har med menneskets grundlæggende behov og forhold at gøre..

Jeg vil gerne sige tak til først og fremmest Ullrich Zeitler og Jens Maibom Pedersen, som foreløbig har trukket denne vogn i gang. Tak til jer som har takket ja til at komme med indlæg, og tak til jer som vil være med i dette arbejde og er kommet her i dag.

Jeg glæder mig til at være med på vognen, både når det gælder ud fra mine personlige betragtninger og når det gælder ud fra bestyrelsesformandens betragtninger, - lad og køre og blive et køretøj der bliver synlig og giver genklang

– alt sammen - og i sidste ende til glæde og gavn for de mennesker som har brug for en aktiv diakoni i dette land.